

Vejr med, at det, det derigennem har faaet, er for intet at regne til at bøde Landbrugets Nødstilstand nu, og at man saa bliver langt villigere til at tage under Overvejelse ogsaa den Del af en Revision, som vedrører en Landbrugstoldrevision, noget, der — for at bruge et maaske ikke ret passende Udtryk — blev jaget over med en Harefod ved den foregaaende Toldkommissions Behandling. Hvis vi altsaa nu kunne enes om en Hartkornshjælp, vil jeg antage, at der ad Aare vilde være langt bedre Udsigt til at komme til den effektive Hjælp, den eneste Hjælp, der virkelig for Tiden, som Forholdene ere, kan bringes det danske Landbrug. Et er at hjælpe de nuværende Ejere af Jorden, noget andet er virkelig at bringe det danske Landbrug under saadanne Vilkaar, at det kan lønne sig. Mit Haab er altsaa det, at naar man tager fat paa en Toldrevision igen, vil man ikke alene have et større Materiale til at bedømme hele Spørgsmaalet gennem den Kommissionserklæring, som vi have Lov til at vente hver Dag, efter hvad der forlyder, men jeg antager ogsaa, at der saa vil være en større Villighed til en alvorlig Undersøgelse af dette Spørgsmaal, naar man først har erfaret — det er Erfaringen, som her skal være Læremesteren — hvor lidt i Virkeligheden en Hjælp af nogle Kroner pr. Td. Hartkorn er; det kan være en god Hjælp for de øjeblikkelige Ejere, men man vil nok komme til at indse, hvor lidt det i Virkeligheden betyder for Landbruget. Jeg haaber, at der ad Aare maa være bedre Udsigt til Gennemførelsen af en Toldrevision og til tillige at medtage Spørgsmaalet om en Landbrugstold, end der for Øjeblikket er, og det er for mig en afgørende Grund til slet ikke at kalde paa en Toldrevision nu. Det har ikke været Meningen af, hvad jeg tidligere har sagt.

Finansministeren (Scharling). Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) erklærede i Gaar de foreliggende Lovforslag for umulige og uigennemførlige. Ja, det er jo let nok at feje et Lovforslag af Vejen med nogle stærke Ord, men hvad det kommer an paa, er dog, om disse Ord bæres oppe af tilsvarende stærke Argumenter, og det forekommer mig unægteligt, at dette ingenlunde var Tilfældet. De Argumenter, det ærede Medlem fremførte, forekomme mig ganske overordentlig svage og lidet sigende, og jeg kan ikke se rettere, end at hvis

det ærede Medlem mener, at Argumenter og Indvendinger af den Styrke som dem, han fremførte, ere tilstrækkelige til at gøre et Lovforslag umuligt og uigennemførligt, maa han anse Skattekommissionens Forslag for langt umuligere og uigennemførligere efter de langt vægtigere Indvendinger, som fremførtes imod dem i det andet Ting. Det ærede Medlems Indvendinger samlede sig særlig i to Momenter.

Det ene var det, at Lovforslaget skulde gøre en Toldreform umulig, og det andet var, at Fordelingsreglerne vare umulige. Med Hensyn til dette Punkt vil jeg dog bemærke, at det forekommer mig saa langt fra at være Tilfældet, at disse Fordelingsregler skulde være umulige, at det tværtimod forekommer mig principielt at være de eneste mulige, naar man vil bygge paa et fornuftigt Grundlag for Statens Tilskud til Kommunerne, og naar man ønsker at se Formaalet dermed opfyldt. Det, som kan motivere, at man giver et Statstilskud til Fordeling mellem Kommunerne, er, hvad der netop anførtes nu af den højtærede sidste Taler, at Statens Lovgivningsmagt har paabyrdet Kommunerne betydelige Udgifter til egentlige sociale Øjemed og af en saadan Natur, at man dog hellere ser det paagældende Formaal i Kommunernes end direkte i Statens Hænder. Det kan da være meget naturligt og forsvarligt, at Staten giver et Tilskud til Kommunerne for at lette dem Varetagelsen af disse sociale Formaal; men det forekommer mig dog ogsaa klart, at naar dette er det naturlige Grundlag for Statshjælp til Kommunerne, er det dermed ogsaa givet, at selve disse Udgifter maa være det Grundlag, hvorefter Fordelingen finder Sted; thi kun derved naar man til en virkelig retfærdig Fordeling. Naar det heller ikke har været foreslaaet at give et Statstilskud, som skulde fordeles med det samme Beløb pr. Td. Hartkorn, er der i og for sig ringe Grund dertil, naar man vedblivende fastholder Hartkornet som den rigtige Beskatningsbasis. Noget andet er, dersom man ophævede den Beskatningsbasis, som Regeringens Forslag om en Ophævelse af Land- og Ligningsskatten sigter paa, at man lod Lettelsen komme Hartkornsejerne til gode, netop i Forhold til Beløbet af deres Hartkorn; thi saa sker Forandringen netop, fordi man erkender, at det har været urigtigt og ubilligt at opkræve Skatten paa dette Grundlag, og derfor nu sætter en ny Skat i Stedet for den ældre. Men naar man opretholder Hartkornsskatten ganske som den